

Eorum qua hinc epistolis ad Gallorum scriptis reponis
nihil nunc attingo. fateor esse, ubi ab illis, ubi a te
dissentiam, et hanc quoque mihi libertatem ab aquitatem
tua deberi censeo, donec pluribus eductus in partes fortasse
tuas transiit sum, fortasse te in meas te pertrac-
turns, quod licet via sincera a te legi sciam. Scim
matis sane vel conviciis, ut Galli amant, nunquam
certabimus. Humanitate vero, et quali, hinc argu-
menta decet, mani musicaque sermonum reciproca-
tione. Sermonum inquam, Mi Bauni, cum sicut iug-
otia succisiva ferent; non literarum. Iam enim
ab epistolis ad libellas extenderemur, ut penitus me
vides facere, cui nec otium hodie ista prosequendi
nec animus fuit. Ignoce recenties calido ab episo-
larum tuarum lectione, et voluptate distendendi cum
amico pectore, facile absente. Equisid porro in Gallia
curatum velis inter hunc et proximum Lunos diem
expecto. Vale vir doctissime et me amas. Haga
Com: XVII. Cal: Febr: CXXXXXLI.

Pronixio affectu Tuis.

C.H.

Boxhornio

Doctissime Domine.

(296)

Silvi ad illam pridem mihi perspectam, nunc autem
nouis argumentis probatam humanitatem tuam,
donec doctior utroque munere factus clarius intelli-
gerem, quantum utrinque nomine deberem. Illud
nunc lectorum stilo et scriptore, et argumentis do-
cisti, quorum ut ille politissimus perpetuum bene-
dicendi exemplar tironibus nobis est, hisce validissi-
mis rationibus suffultos veritatem utrimque et
patriae existimationem assertis in viciet ^{et} avaritiek-
tus. Salmasio enim non dilucide nimis quam
modeste (quod laude) probas, fanebris mebusat,
Præceptarum rem priuatam et propriam, non vero
magistratus esse legibus patris, quod erat demonstran-
dum, ut a procerum prudentia, quam ei maculam applic-
are satagit, nos arceamus. Malineroio, si cantorem
habet, ut doctrinae non videtur expers esse, jam
persuasisti, Laurentii posteri inventum esse, incisos in

in Tabellam continuos non bisetatos typos, et primum proinde
ut brevi argumentaris, et tecum atramenti picem, ut
sine quibus frustra typi fuissent. Apriari adversario viro
utique maximo, sed Burgundo, quid expectandum sit
facile dini namus, nimis enim vici nolle nec doceri, nec
risca nimis. Cum altero non jam facti sed iuris quæstio
superest. Inventores Characteris incisi, proli, atque
atramenti autore Typographia sit, an qui his inventis
alteri subseptis, aliquid sensim addiderit, quo uno adjuti
facilius, ornatus, tuberius rem Typographicam adminis
tremus. Compromitte vero in quas voluerit arbitros, si
litem contestatur, causam cecidit, tametsi ut ingenia sunt
horum hominum, ne quidem debellatas manus habet, quod
si vix variolae, atque tusurgat denso, etiam atque etiam
raro, partiem mea redacti facias, ut magis discamus
quid pertinacia possit, et succumbendi putare, ubi semel
se precipites in falsi patrocinium dedere, qui literas, proles
ferunt humanas tractant, ut res est, maxime in humanas.
Rale vir Amplissime et d: Heinsio, cuius mea valetudo
perpetua sollicitum habet, plurimam a me salutem dio
Integerrimo affectu Tuo.

Hague Com: 22. Jan. 1641.

C. H:

Banno.

Amplissime domine.

(297)

Secundas curas tuas ad censuram Thesaurarii fasciculis pu
blicis inclusi, privatis tamen comitatibus: quibus Mer
senno etiam significavi, ferre me non a quo animo,
abripivas a via regia rationum Logiarum, secomatis,
diceriolisque, qua ut ad rem non faciant, occupant
respondentem tamen opera nec ipsi gratia nec lectori.
Tinide, prossus me non capere, quid sibi Censor ille
velit, cum accentuum Gallicorum hactenus mihi
ignotis paradoxis. quibus elucidandi valde velim,
quid paradigmatici proferat, si quid ad haec opportune
loquuntur collato Gutturo Galli, curabo certior ut
fias - tu quoque quem hisce inanis vexari etiam
atque etiam indignos. Habet hic Parannij Jesuita
Thesaurus, quo te nec doctorem nec γαλλικωτερ
faciet. Versiculus nisce Gallicis, quos petiisti, si quem
en artis tuae fundamentis cantum optas, ut
Poëeos non ignoris, verborum dignitas meseri ju
dicatus, modestus illum, et sine risca vel convicio.
cum ea